

[Justitsministeren.]

viser uanstændig opførsel, f. eks. ved uanstændige ord. Jeg henviser til § 5 i politivedtægten for København.

Med hensyn til offentlige forestillinger af utugtigt indhold tænkes der vel her særlig på live shows og lignende forestillinger, der afholdes i de såkaldte pornoklubber.

Jeg vil gerne her klart sige, at sådanne forestillinger er omfattet af politivedtægternes bestemmelser om offentlige forlystelser og derfor ikke lovligt kan afholdes uden tilladelse fra politimesteren.

Omvendt kan jeg sige, at der er aldrig blevet givet tilladelse til afholdelse af live shows, og de pågældende forestillinger har derfor allerede efter de gældende regler været ulovlige.

De gældende regler giver derimod ikke grundlag for at skride ind over for offentlige pornografiske filmforestillinger, medmindre sådanne forestillinger forevises for børn under 16 år. Jeg finder imidlertid ikke, at tiden er inde til at tage reglerne om film op til fornyet overvejelse. Men jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at politivedtægternes forbud mod anstødelige udstillinger på eller ud til gader eller andre steder, hvortil der er offentlig adgang, også omfatter biografernes udstillingsskabe.

Bortset fra filmforestillinger, der næppe udgør noget påtrængende problem, vil kristeligt folkepartis forslag således ikke medføre nogen ændring i den gældende retstilstand, og der vil derfor efter min mening ikke være vundet noget ved at gennemføre forslaget.

Jeg vil gerne til slut oplyse, at den tidligere nævnte undersøgelse, som jeg lod foretage kort efter min tiltræden som justitsminister, viste, at der på grundlag af bestemmelserne i politivedtægterne — og jeg tænker særlig på Københavnsområdet — er gennemført et betydeligt antal straffesager vedrørende ulovlige pornografiske vinduesudstillinger og live shows. Men undersøgelsen viste også, at der i de sidste år er gennemført en væsentlig skærpelse af domstolens praksis i disse sager, og at politiet ligeledes har skærpet sin indsats.

Jeg går ud fra, at dette forslag vil blive henvist til behandling i retsudvalget, og i så fald vil jeg drage omsorg for, at undersøgelsen bliver stillet til rådighed for udvalget,

således at man her har et grundlag for at drøfte, om de gældende regler og den praksis, der har udviklet sig, er tilstrækkelige.

Jeg vil her gerne erklære mig parat til at deltage i en åben drøftelse af disse spørgsmål med udvalget.

Tastesen (S):

Siden den 1. juli 1969 har der været frihed på billedpornografiens område i Danmark.

Det var ikke uden betænkelighed, folketinget gik ind for billedpornografiens frigivelse: ville de gode erfaringer, vi havde med hensyn til den skriftlige pornografis frigivelse, kunne videreføres til billedpornografien? Man havde i 1969 den opfattelse, at de selvregulerende kræfter ville føre til en aftagende interesse for billedpornografien, når forbuddet blev ophævet. Sådan er det vel også gået for den danske befolknings vedkommende; efter at den første nysgerrighed er tilfredsstillet, har interessen været aftagende.

Problemet er derimod, at de udenlandske turisters interesse for den danske pornografiske frihed har været stigende, og derved er der blevet et forretningsmæssigt grundlag for salg af pornografiske billeder samt for pornografiske forestillinger.

Det fremgår klart, hvis man læser folketingsdebatten fra 1969, at man mente at kunne skride ind over for vinduesudstillinger og reklame af uanstændig karakter ved hjælp af politivedtægternes bestemmelser. Vi må nok erkende, at den udadvendte reklame har været stærkt udfordrende, og spørgsmålet er, om de gældende bestemmelser i politivedtægten har været tilstrækkelige til, at politiet har kunnet skride ind.

Vi har jo det princip her til lands, at mennesket skal have frihed til at gøre, hvad man vil, blot man ikke skader sine medmennesker derved, og det princip skal fastholdes. Derfor vil vi ikke være med til på ny at indføre skærpede regler i straffelovens § 234, og nu kan jeg oven i købet forstå, efter de undersøgelser der har været i justitsministeriet, at der overhovedet ikke er tale om nogen form for skærpede bestemmelser i forhold til gældende lovgivning og praksis. Ja, måske er der et spørgsmål om gældende praksis, og jeg synes, der er grund til at sige tak til justitsministeren for, at vi nu kan få stillet materiale til rådighed i retsudvalget